

INDLEDNING.

Så er I nået til konfirmationen. Jeg ved, I har glædet jer og set frem til dagen. Jeg håber, at jeres familier får gjort denne dag, netop så fantastisk som en tur op på bjerget, hvor man tænker med Peter: *"Lad os bygge hytter, så vi kan blive her, det er jo totalt fedt"*.

BJERGOPLEVELSER.

At være på bjerget og opleve det guddommelige, lykken, suget i maven, kærligheden, suset, det dejligste, det fedeste overhovedet sker ikke så tit i vores liv. Men en konfirmation kan blive sådan en oplevelse, fordi man får lov til at være i centrum og samle alle dem, man elsker. Man får lov til bare at hvile i al den kærlighed, de giver én, alle de gode ord og alle gaverne. Al den omsorg og varme, man mærker, kan gå lige ind i hjertet, så det bliver en dag, man aldrig glemmer.

Når vi får en bjergoplevelse, skal vi altid tilbage til hverdagen bagefter. Så kommer vi ned på jorden igen og ser, at livet har krav til os, opgaver og ansvar, og noget vi skal kæmpe med. Det kan være sygdom som i fortællingen, det kan være skoletræthed, lærere som ikke fatter en dyt af, hvad det vil sige at være ung, det kan være arbejdsløshed, økonomiske bekymringer eller kærestesorg eller sit eget knudrede sind.

Nogen oplever bjergets tinde i forelskelsen, og mærker senere, at kærligheden i hverdagen er **noget** anderledes, for der er også vanskeligheder i at elske hinanden. Nogen oplever brylluppet som en bjergtop af lykke og skal derefter have hverdagen til at blive en god vane.

Nogen oplever bjerget tinde og begejstring, når de bliver optaget på den uddannelse, de ønsker sig allermost. Og bare få måneder efter er de nede på jorden igen med slid og slæb og hårdt arbejde, for en god uddannelse eller et godt job kommer ikke dumpende ned i skødet på os på en bjergtop.

Andre oplever bjergets tindrende velsignelse, når de får et barn. Kære forældre kan I huske, da jeres konfirmander kom til verden, og det var et fantastisk under. De lå i jeres arme. Det var utroligt så fine og fuldendte de var med bitte små fingre og tæer og hurtigt kunne de smile.

Glæden, stoltheden og forældrekærligheden boblede frem og fyldte jer med en følelse som at være oppe på toppen af bjerget. Det er det samme uanset, hvilket nummer barn man får, den sidste er lige så stort et under som den første og kærlighedskapaciteten udvides. Så kommer bleerne, tænderne, ørepinerne og de søvnløse nætter.

Hverdagen for foden af bjerget er krævende, men stadig præget af jeres kærlighed. Lige for tiden prøves jeres kærlighed måske i hverdagen

- af sure teenagebemærkninger
- eller et par smækkende døre
- eller en plagen om løsere tøjler, når der er udsigt til fest
- eller et søvnbehov, der siger spar 2 og godt kan opfattes som dovenskab men er helt naturligt
- eller en hjerne, der er midlertidigt lukket pga. ombygning ..... og det tager mindst lige så lang tid som med motorringvejen .....

De er ikke altid lige lette, de unge mennesker, det er lidt hårdt som forældre at blive betragtet som pinlig eller latterlig hver og hver anden dag. **Men det rækker ikke ved kærligheden.**

KONFIRMANDERNES INDTRYK PÅ MIG.

I unge har **selv** valgt at blive konfirmerede. I har oplevet, at der nok i virkeligheden skulle læres mere, end I regnede med. Jeg er en krævende præst at ha`!!!! Vi har travet "konfirmandturen" sammen, i et forsøg på at nå bjergtoppen i dag.

Vi har fulgtes ad i vinter - det lange seje træk - og jeg har holdt af at have jer hver eneste uge. I har ofte været min glæde mellem de mange andre arbejdsopgaver.

Der er ting med jer, jeg aldrig glemmer. Tobias Birger, du var bare så go´, da I lavede kirkebøn i jeres gudstjenestegruppe, og du rankede ryggen og stod frem med lys og lighter og bad den. Den bøn bruger jeg i dag.

Så er der Tobias Lintrup, jeg håber du har fået lidt med dig. Du og Daniel har så mange andre ting i jeres liv, at det med koncentrationen ikke er den største force. Men Daniel du voksede, og gjorde det rigtig godt til jeres gudstjeneste. Du var simpelthen den barmhjertige samaritaner, ingen tvivl om det.

Signe og Signe; billederne fra da I holdt jeres prædiken taler for sig selv, især med et rødt hjerte under, hvor der står Gud. I andre som er nysgerrige gå ind på

kirkens hjemmeside og læs både bøn og prædiken, som de unge selv har skrevet.

Malte du er en særlig konfirmand, du kan det med at knytte bidderne af viden sammen. Da vi sad ved påskemåltidet og kom til Golgata med de tre kors Jesus og de to røvere og hvad de sagde. Da brød du pludselig ind og sagde at det var ligesom i salmen "Du kom til vor runde jord".Ja, Malte det var så super, super sejt, og det var en god aften at være præst.

Sasha din dåb var en meget fin og intens oplevelse, se blot billederne på hjemmesiden. Sophie du valgte et skriftsted, som kom ind ad døren med posten hos mig 5 minutter efter din sms bippede ind.

Simone, Trine og Camilla I tænker store tanker og byder ind med det gode og positive sind – Camilla på den stille måde.

Lærke og Belinda jeg mødte jer på juleindkøb og I havde skumle ting for tys tys. I blev kirketjenere sammen og det var vist en fejl fra min side. Når I er sammen går der fnidder i det, så lærer I ikke noget, og det er altid den andens skyld. Var der nogen, som sagde teenagetøser? Det er jo i orden at være den man er.

Victor en kløgtig fyr, du er en god medspiller på et hold, du tog føringen i drengegruppe på blokdagene og så lykkedes det. Jeg burde bøje mig for dig, du er jo min herre og mester Jesus selv!

Tino .... herlige friske, glade fyr. Du var god til at være kirketjener sammen med Tobias I to opfandt det flotte korsbrød, som torsdagsholdet kopierede.

Cecilie, Emilie, Sabrina og Celina stille dybe piger, tro på jer selv og fold jer ud, I har det hele!!

Frederik trofaste og begavede unge mand, der er klar og positiv, og både kan lytte og komme med input.

Nicolaj din herlige dreng, som folk her i huset holder meget af, du er et snakkehoved, der oven i købet beder om, at jeg bli'r skrappere!!! Du kom med din frimodighed og lavede ulvetime bare 2 uger efter vi var startet sammen med Camilla, der tog sin hund med ind i stykket om Adam og Eva og alle dyrene. I var bare friske. Godt gået

Kenneth og IP, der er mere i jer, end man ser det første stykke tid. I gjorde det godt i dramagruppen. Mærsk og Jesper keredrenge som suger til sig, vil meget og kan meget.

Mathilde og Louise åh ja, åh ja, åh ja jeg er spændt på, hvor I er om nogle år. I kunne få mig til at overveje konfirmation i 10. Klasse i stedet for nu, så kunne vi måske bedre nå hinanden.

Jessica du kom til påskemiddagen og var ikke frisk, og alligevel lærte du noget på en hyggelig måde.

Denise, du var glad for at synge og ærgerlig, når vi ikke kunne være i kirken. Du bekræfter mig i, at det er

herinde man lærer at synge, andagten er en god ½ time hver uge.

Frederik og Sebastian I er lys i rummet, frimodighed og guldorn kendetegner jer. Sebastian menigheden husker dig for den søndag, hvor du bare tog brødet og hjalp mig med altergangen, fordi kordegnen havde travlt med noget andet. Det var så stærkt gået, det giver respekt.

EVANGELIET.

Evangeliet til i dag er valgt af Nicolaj og hans gruppe, da de arbejdede med konfirmation.

Det er en historie, som godt kan gøre indtryk på os. Jesus helbreder en dreng med en psykisk sygdom, som man på Jesu tid ikke havde andet navn for end "en uren ånd" ..... altså noget er kommet ind i drengens fine, rene ånd og har forstyrret og ødelagt det for ham.

Drengens far er ude af sig selv, og han vil gøre, hvad som helst for at redde sin søn fra et ulykkeligt, traumatisk liv. **Det er sådan forældres kærlighed er.** Den vil værne om jer, kæmpe for jer, og omslutte jer, så I må få gode liv. Det er så hårdt som forældre, når noget rammer jer, som vi ikke kan trylle bort, eller bare bære jer ud af.

Så også forældre i vore dage er sommetider henvist til bøn. At bede Gud hjælpe og gøre noget kan sommetider være den eneste handlemulighed, når man selv er magtesløs. Denne far beder Jesus om hjælp. Han er ikke en from, troende mand, der går i kirke hver søndag. Han er ganske almindelig som de fleste af os. Han beder Jesus om hjælp

men aner i virkeligheden ikke, om Jesus **kan** hjælpe eller **vil** hjælpe.

Måske gør Jesus kun noget for dem, der virkelig er troende og lægger deres liv om ..... og undskyld udtrykket .....bliver sådan lidt fanatisk mærkelige i det....med hallelujahænderne i vejret. Så faderen spørger om hjælp med et gran af tvivl i sindet.

Og Jesus bliver godt nok sur. Ja, Han bliver så gal i hovedet, træt af at blive plaget af en *"vantro slægt"* – at Han siger *"Hvor længe skal jeg holde jer ud?"* Han er jo ikke kun Gud men også et menneske lige som os, og da Han lige har fået luft for sin irritation siger Han: *"Kom herhen med ham"*.

De taler om sygdommen og faderen udtrykker sit håb om helbredelse med et *"hvis du kan gøre noget, så forbarm dig over os"* ..... et "hvis" der igen irriterer Jesus, fordi det mere udtrykker tvivl end tro.

TRO OG VANTRO.

Så siger faderen de ord, jeg tror, gjorde, at de unge valgte denne tekst til i dag: *"Jeg tror, hjælp min vantro"*. De ord siger fuldstændig præcist, hvordan det er at være menneske, et kristent menneske. Vi tror på et eller andet, men alligevel tror vi ikke på for meget hokus pokus.

Vi tror på Gud, men kan Han virkelig gøre en forskel? Vi tror på Jesus, og de unge siger "ja" i dag ved alteret i kirken, som mange af os andre også har gjort det engang - men at lægge hele sit liv i Guds hænder, tør vi næsten ikke.

Vi tror og dog tvivler vi. Vi tror og har hele tiden skepsis med som en gravende orm. Vi tror på Gud men kan ikke tilbagevise videnskaben. Det skal vi jo heller ikke. Vi tror, og må i dag som alle andre dage, bede Jesus hjælpe os med vores vantro.

VOKSENLIV - VOKSEN BESLUTNING.

I unge står **ikke** ved tærsklen til et voksenliv som for 75 år siden, hvor mange kom ud at tjene kort tid efter konfirmationen. Men i dag tager I alligevel den første voksne beslutning, I tager ansvar for jeres tro og jeres forhold til Gud.

Det med vores tro og det med Gud, er vi danskere vant til at holde for os selv lige bortset fra ved konfirmationen. Langt de fleste går gennem livet med en lidt stiv gangart. Tro – vantro, tro – vantro. Der er ligesom tro i det ene ben og vantro i det andet. Og det er i og for sig OK. Gud kaster os ikke bort eller slipper os, fordi vi vralter rundt som ænder gennem livet.

Men det er troen, Gud handler på!!

Det er troen, der muliggør ændringer i vores liv. Det er i troen, der er gennembrud og vished.

Det er troen, der bygger op og giver tillid og håb og perspektiv på tilværelsen.

DU SKAL IKKE TRO .....

Henrik Fog Rasmussen er lige blevet amerikansk Statsborger, han sagde blandt andet i et interview, at det havde betydning for ham i sit fravalg af Danmark, at janteloven fylder på alle områder: *"Du skal ikke tro du er noget ....."* Sådan er det ikke i USA. Der kommer man frem i livet med en anden grundholdning til dét at være menneske. Vi lever på en jantelovsgrundholdning: *"Du skal ikke tro på alt, hvad du hører", "Du skal ikke tro, du skal vide" – Og "Du skal slet ikke tro du er noget"*. Henrik har jo ret. Det er ikke til at holde ud, at leve under janteloven. *"Du skal ikke tro, du er noget."* Jo, vel ska' du da så!!!

Jesus siger selv, at vi skal tro på os selv, at vi skal tro på og vise verden, at vi dur. Det er ham, der har givet os ordsproget: *"Du skal ikke sætte dit lys under en skæppe"*.

- Der vokser selvtillid ud af at tro på sig selv, at man dur til noget.
- Der vokser dyb tillid ud af at tro på sin kæreste, når han eller hun siger, at de elsker én, kærligheden kan jo ikke bevises kun tros.
- Der vokser grundfast tillid til livet og verden og dine muligheder ud af at tro på Gud.

Tro på den Gud, der skabte verden, den Gud, der sendte Jesus til verden for at frelse os, den Gud, der elsker os ..... uanset hvad!!! Som en af jer udtrykker det. **Så er tro altså forbundet med muligheder? Ja, sådan er det.** Når du tror på det, tør du kaste dig ud i det, og så bliver tingene mulige. Tro på Gud åbner døre og vinduer i tilværelsen.

Faderen i historien **vidste** ikke om Jesus vitterlig **kunne** gøre noget, men i stedet for at bygge på sin vantro og blive hjemme og sige til sig selv: *"Det nytter nok alligevel ikke noget"*, handlede han på troen og gik ud og fandt Jesus og bad om hjælp. Og Jesus bliver sur på det lille "hvis" ..... vantroens *"hvis du kan..."* gør Ham irriteret, fordi det minder Ham om én Han mødte ude i ørkenen . Jesus er både menneske og Guds Søn, og derfor slår Han fast: **ALT ER MULIGT FOR DEN DER TROR.**

Og det gør I. I tror.....!!!!

JERES TRO.

Tro er ikke noget håndgribeligt, alligevel har jeg pyntet kirken med jeres tro i dag. I har skrevet jeres egne trosbekendelser, som jeg har sat op. **OG DET ER IKKE PINLIGT. Det er super sejt.** I beder selv ind- og udgangsbøn i dag, I har selv skrevet kirkebønnen, som jeg slutter med om lidt. I siger "ja" deroppe ved alteret om lidt, og Gud gentager sit "ja" til jer. **I har dermed åbnet jeres liv alle døre og vinduer for, at alt er muligt!!!**

AFSLUTNING.

I får ikke mange dage oppe på bjergets top igennem jeres liv, men sandsynligvis nogle stykker. Måske oplever I ikke, at Gud er med hver gang, men det er Han. Det er det, som gør det absolut fedest at være der, så man får lyst til at bygge hytter, fordi Gud altid er med i lykken, suset, kærligheden, succesen, som man vil ha' til at vare ved.

Hverdagen er bare det, der er mest af. Hverdagen er dér,
hvor vi udfordres og skal tage os sammen. Det er dér, hvor
vi skal knokle for at blive til noget.

Men husk:

ALT ER MULIGT FOR DEN, DER TROR.

Amen.